

Eeuwige Schaduw

In de stilte van de nacht,
een scherpe pijn dat nooit verdwijnt.
Een schaduw diep in de ziel gegrift,
een wond dat niet genezen kan.

De aanrakingen die geen liefde kende,
het vertrouwen dat met geweld werd afgenomen.
De herinneringen blijven zich opdringen,
en laten geen ruimte voor rust.

Een glimlach dat voelt als een masker,
want onder de oppervlakte blijft daar de pijn.
De wereld draait verder,
maar binnenin staat het leven stil.

Zoeken naar woorden, het willen begrijpen,
maar ik vind slechts stilte dat doet verstijven.
Een lichaam, dat niet meer van mij is,
gevangen in de pijn van het verleden.

Toch, is daar soms een kleine kracht,
een vonk van hoop, hoe diep ook weggezakt.
De pijn zal nooit eindigen, maar ook dat vindt zijn weg.
een mens is meer dan de last die het moet dragen en vindt kracht
in de kleinste fonkels.

Dit is geen einde, nog geen oplossing in zicht
maar een fluistering van moed, en vertrouwen.
Voor wie worstelt, en voor wie niet kan vergeten,
je bent niet alleen, en geloof mij, je bent meer dan je verleden.

Manèl de Swart